

MODLITBA AZTÉKOV zo 7. storočia:

Oslobodzujem mojich rodičov od pocitu, že u mňa zlyhali.

Oslobodzujem moje deti od nároku, že musia žiť tak, aby som mohol byť na ne hrdý.

Nech sa uberajú cestou radosti svojho srdca.

Nech nasledujú svoju intuíciu a uskutočnia tak svoje sny.

Môjho partnera zbavujem záväzku, aby bol doplnkom mojej celistvosti.

Nič mi nechýba, neustále sa učím spolu so všetkými bytosťami.

Ďakujem mojim starým rodičom a predkom, ktorí sa stretli, aby som dnes mohol dýchať život.

Oslobodzujem ich od minulých nezdarov a nedokončených túžob s vedomím, že urobili, čo bolo v ich silách, aby mohli čo najlepším spôsobom niest' okolnosti ich života.

Ctím si ich, milujem ich a uznávam ich ako slobodné bytosti bez akejkolvek viny.

Obnažujem svoju dušu pred ich očami, a preto vedia, že nič viac neskrývam ani nedlhujem, okrem vernosti k sebe samému a svojej vlastnej existencii tým, že sa riadim múdrosťou svojho srdca.

Plním svoj životný plán bez súhlasného postoja voči mojej rodine.

Viem, že za môj pokoj a šťastie som zodpovedný sám.

Vzdávam sa úlohy spasiteľa či záchrancu, ktorý zjednocuje alebo naplňa očakávania ostatných.

Učím sa prostredníctvom lásky a len prostredníctvom lásky. Ctím tak svoju podstatu a prospievam tak svojmu bytiu a jeho prejavom, aj keď ma iní možno nechápu.

Ja si rozumiem, lebo len ja žijem a prežívam môj príbeh.

Pretože sa poznám, viem, kto som, čo cítim, čo robím a prečo to robím.

Ctím sa, milujem sa, a prijímam sa bez viny.

Ctím ťa, milujem ťa, a prijímam ťa bez viny.

Ctím božstvo v sebe i v tebe.

Sme slobodní...

Z aztéckeho textu v jazyku Nahuatl zo 7. storočia.